

Tid gjorde det nødvendigt, at der handle- des hurtigt, for at Forberedelserne til næste Kampagne kunde træffes, havde der intet andet virksomt Middel til at hindre Standsning end at overtage Stats- kassens Pant til Brugelighed i Henhold til D. L. 5—7—8. En saadan Besiddel- festagelse blev derfor iværksat af Gouver- nementet i de første Dage af November.

Strax efter Sværkættelsen af denne Besiddelsestages fremkom under 11te No- vember 1887 en Forespørgsel fra Selskabets Bestyrelse, om ikke Finanzministeriet nu, da Bestyrelsens Virksomhed var bleven indskrænket til dels at modtage og under- søge Ministeriets aarlige Redegørelse for Regeriets Drift, dels at varetage Aktio- nærernes Interesser med Hensyn til den dem tilsaatte Rentegaranti, maatte være tilbøieligt til at træffe Overenskomst om en endelig Opjærelse ved Udløsning af Aktionærernes Rettigheder. Ligesom man — hvad der fremgaar af det foran Anførte — ganske maatte dele den Betragtning, der tilkniende var Forudsætningen for dette Bestyrelsens Forslag, nemlig at der ikke kunde være mindste Udsigt til, at Sel- skabet vilde blive i Stand til paany at overtage Fabrikens Drift, saaledes maatte man ogsaa erkjende, at de to af Besty- relsen udtryffeligt paapegede Forhold gjorde en endelig Afslutning med Selskabet i høi Grad ønskelig. I sin nuværende rettlige Stilling til Pantet er Staten, ifølge D. L. 5—7—8, forpligtet til at aflægge Aktieselskabet som Eier Regnskab for Pan- tets Bestyrelse, et Forhold, der, naar det vedvarer i længere Tid, er i høi Grad besværligt og endogjaa let kan virke hæm- mende paa Driften i en og anden Ret- ning. Men af endnu større Betydning er det andet Forhold, hvortil Bestyrelsen i den citerede Motivering af dens For- slag har sigtet, at St. Croix Kolonial- kassens i Anordningen af 16de Juni 1876 hjemlede Garantii for 5 pCt. Aktie- udbytte vilde vedblive at bestaa uanset Statens Overtagelse af Fabrikens Admi- nistration, og kun vilde kunne bringes til at ophøre nu ved Selskabets Opløsning og Afvidation af dets Gjæld til Stats- kassen.

Under Hensyn hertil fandt Finanz- ministeriet, at Bestyrelsens Forslag burde gjøres til Gjenstand for nærmere For- handlinger, og da disse maatte fremstundes stærkt i Betragtning af, at ifølge Selska- bets Love en Beslutning om dets Opløs- ning kun kan tages paa en ordinær Generalforsamling, og en saadan skal

afholdes i November Maaned, formulerede man i Skrivelse af 19de November For- slaget — som fra Bestyrelsens Side kun i al Almindelighed var angivet som en Udløsning af Aktionærernes Rettigheder — nærmere saaledes, selvsølgelig med For- behold af, for Ministeriets Bedkommende, at den fornødne Lovhjemmel erholdtes, og for Bestyrelsens Bedkommende, at General- forsamlingen tog de fornødne Beslutnin- ger, at

1) Selskabet opløses, og dets hele Bo (Aktiver og Passiver) overdrages til Staten, og

2) enhver Aktionær, der inden en vis Frist afleverer sin Aktie med alle dertil op- rindelig udstedte Kupons til Finanz- ministeriet, faar 30 pCt. af Aktiens paalydende Kapitalbeløb udbetalt af Statskassen,

saaledes at disse to Poster selvsølgelig gjensidig betinge hinanden.

Næst at tage et Forbehold om, at Ge- neralforsamlingen — hvad der jo fulgte af sig selv — ikke ved nogen Beslutning kunde forpligte de enkelte Aktionærer til at indsende deres Aktier til Indløsning, gjorde Bestyrelsen opmærksom paa, at det var den bekjendt, at forfaldne Kupons af et ikke ringe Aktiebeløb i sin Tid vare bleve afhændede af Aktiernes Eiere, saa at disse vilde være udelukkede fra at benytte Udgangen til Indløsning, hvis den af Ministeriet foreslaaede Form for denne fastholdtes, hvorfor det anbefalede, at ogsaa forfaldne Kupons enkeltvis, saavel som Aktier, der manglede nogle Kupons, skulde modtages til Indløsning, og da Bestyrelsen endvidere mente, at 30 pCt. af Aktiebeløbet vilde være en for ringe Indløsningssum i Betragtning af, at der til de indtil 1878 udstedte Aktier (1,070,000 Kr.) hørte 10 Aargange af allerede for- faldne Kupons à 5 pCt. og til de i 1879 udstedte Præferentaktier (345,000 Kr.) 9 Aargange à 5 pCt. garanteret Rente, fore- slog den Indløsningssummen fastsat til det fulde garanterede Beløb af indleverede for- faldne Kupons, hvilket altsaa vilde blive henholdsvis 50 eller 45 pCt. af Aktiebe- løbene. Medens Finanzministeriet næg- tede at gaa ind paa sidnævnte Ændring af dets Forslag, maatte det erkjende, at den førstnævnte, angaaende Indløsningen af enkelte Kupons m. m., var grundet i Billighed, og man er derfor gaaet ind der- paa, saaledes at Indløsningen af de alt forfaldne Kupons, der præsenteredes sær- skilt, fattes til 60 pCt. af den tilsvarende garanterede Rente, ligesom et lignende Be-